

1. De un păhărel e nevoie. Doar de unul.

Viața mea a început cu adevărat la o petrecere. Mult fum. Muzică dată la maxim. Lume adunată de peste tot. Conversații fără esență.

Y a apărut în viața asta a mea ca o furtună de vară. Avea un aer cu totul și cu totul aparte. Simțeam că îmi place de ea. Mult. Repede. Mult prea mult și mult prea repede. Destinul. Conversația perfectă. Shoturile de tequila. Șansa. Flirtul. Ghinionul...

Sexul a fost simplu. Ea a stat capră vreo 10 - 12 minute. Nu am verificat ceasul, dar cam atât cred că a durat. Oricum, destul de bine pentru un începător. Mă laud și eu singur că... ea oricum nu a zis mare lucru. Doar să termin afară. Și știu că protecția e importantă, dar... am trăit... clipa. Totuși, ce șanse sunt ca o tipă care și-o trage cu un tip pe care abia l-a cunoscut să aibă vreo boală venerică? Sau ce șanse sunt ca o tipă care și-a tras-o cu unu' după doar câteva ore să facă din asta un obicei?

Cu prezervativ, fără prezervativ, actul a fost dus la bun sfârșit. Y a ieșit imediat. Eu nu m-am grăbit. Mi-am șters pula cu niște hârtie igienică roz. Am tras frumos apa la WC. Mi-am tras pantalonii pe mine și abia apoi am ieșit din cabină. Doar două oglinzi mari au asistat la ieșirea mea triumfală.

Afară nimic nu se schimbase. Același zgomot de club. Același fum. Aceiași oameni plictisitori. Aceiași Y care pune gânde rău shoturilor și același X care își reluase cuminte

locul la masă. Pur și simplu nu am vrut să mă laud cu nimic. În mod normal aș fi început să mă dau în spectacol. Că... mamă, ce tare sunt eu. Că ce i-am făcut. Că și asta a cedat farmecelor mele. Sex în baie. Cine mai e ca mine? Da, în mod normal așa aș fi făcut, doar că de data asta nu mi-am permis. Nu știu ce era cu mine. Cred că eram...

Am încercat să scap repede de acel gând periculos de îndrăgosteală cu un shot de tequila. Nu am reușit, așa că am mai dat unul. Și încă unul. Și încă două, până când petrecerea a început să se spargă.

Eu nu mai știam ce să fac. Y, deși se întorsese între timp la masă, nu vorbea cu mine. A naibii nu trăda nicio expresie. Mă ținea totuși de mână. Cum să abordez situația?

Încurajat de aburii alcoolului, am întrebat-o politicos dacă vrea să vină la mine. Ai mei erau plecați la țară. Ce mai țin minte din acel moment e că... voiam să i-o trag din nou. Să i-o trag rău. Să o urc pe toți pereții. Să îi sărut fiecare părticică a corpului ei perfect. Să o domin. Să îi desfac picioarele pe biroul lui taică-miu și apoi să îmi bag capul între ele. Să îi simt mirosul. Să o fac să geamă. Voiam să o excit atât de rău încât să mă implore să intru în ea. Și să intru în ea. Adânc. Și să o privesc în ochi. Și ea urma să se îndrăgostească nebunește de mine. Așa cum eu eram deja de ea.

Din păcate m-a refuzat. Mi-a spus că nu se simte prea bine și că vrea să doarmă singură în patul ei confortabil. Cam penibilă scuza, dar am acceptat-o. M-am gândit că poate chiar îi era rău. Am făcut totuși schimb de numere, însă totul părea ca un one-night stand perfect.

Privind înapoi, aș fi vrut să fi fost doar atât.

2. Viață = Love?

A doua zi m-am trezit cu o durere de cap îngrozitoare. Era ora 15:00. Afară ploua torențial. Ciudată vreme pentru o zi de 25 iunie. Unde era vara promisă?

M-am uitat pe birou și primul impuls pe care l-am avut a fost să îmi verific telefonul. Cu toate astea ceva m-a oprit. Cred că îmi era frică. Aș fi vrut ca ea să fi sunat sau măcar să-mi fi dat un mesaj. L-am mai lăsat un pic. M-am plimbat puțin prin casă. M-am uitat pe geam. Am deschis televizorul. Am udat florile...

4 apeluri nepreluare și 2 mesaje. *MAM, MAM, MAM, MAM.* Căcat.

MAM: Ești bine? Dă-ne un semn, te rugăm.

Y: Ce faci gogoshica, ești la recuperare?

Deja începusem să mă simt mai bine. Le-am răspuns alor mei ca să scap de prima grijă și acum urma partea complicată. Ce să fac? Ce să-i răspund? Nu voiam să o dau în bară.

X: Acum m-am trezit. Tu ce faci? Te simți mai bine?

M-am dus în bucătărie să imi pregătesc și eu ca tot omul micul dejun la ora 15:30. Nu aveam niciun chef să mănânc, dar trebuia să fac ceva ca să îmi ocup timpul până clarificam situația cu Y. Nu mi-a venit să cred. Mi-a răspuns imediat.

Tipa chiar părea interesată. I-am tras-o bine, înseamnă.

Y: Eu m-am recuperat kt de kt. Mi-am dat seama k am gatu intepenit si knd vreau să mișc capu tre să mă întorc cu totu. Wow. Ai dormit ceva. Sper k m-ai visat :p.

X: Haha :d. Tare asta cu visul. Eu nu te-am visat dar mi-e dor de tine pisoi. Ps: miros a tine... inca am gustul buzelor tale. mrrr

Așa sunt eu. Îmi place să îmi expun sentimentele direct și fără ocolișuri. Nu merg după nicio regulă. Poate de aceea au eșuat toate cele 6-7 relații pe care le-am avut până acum. Tipele cred că sunt disperat sau doar nebun. Dar nu îmi pasă.

Y: Nu m-ai visat? Raule! Eu... Te puuup! Abia astept sa ne vedem k mi-e dor si mie de tine. pupics

Excelent. Și ea e directă. S-ar putea să meargă până la urmă. În fond, nu am nimic de pierdut.

X: Azi nu ies nicăieri ca na is obosit. Ce zici daca iesim luni la universitate și poate mergem sa mai bem ceva un ceai pe lipscani? Poate e si vremea mai puțin de cacat.

Y: Perfect gogoshelul meu. Maine după 2 cam așa. Iiii. Astept sa ne vedem. Puuuuup.

Cam așa e sentimentul de iubire la 21 de ani... Totul pare atât de simplu și nevinovat. Ne întâlnim. Ne îmbrățișăm. Ne pupăm. Ne îndrăgostim. Ieșim pe afară. Facem poze. Stăm peste noapte unul la altul. Ne-o tragem. Plecăm împreună pe undeva. Ne îndrăgostim lulea. Totul e minunat. Niciun nor pe cer.

Doar că nu ne ajung norii. Începem să promitem luna. Soarele. După, realizăm că celălalt voia de fapt stelele. Apar certurile. Visele se transformă în minciuni. Planurile se amână. Se amână...definitiv și, în final, realizăm că totul a fost doar o pierdere de timp. Dar, pe lângă timpul pierdut, rămâi și cu anumite goluri pe care nu ți le mai poate vindeca nimeni. Nici măcar nenorocitul ăsta de timp. Cutia cu sentimente se răstoarnă și începem să adunăm totul de pe jos. Doar că totul nu mai e totul. Cât să tot aduni?

3. Sms-urile distrug comunicarea

A urmat întâlnirea. Eu îmi făcusem o groază de griji. Nu știam exact ce să fac. Voiam să o sărut, dar aș fi vrut în același timp să nu îi dau prea multă atenție, ca să nu par prea disperat.

Toate gândurile mele negative au dispărut în momentul în care m-am apropiat de ea. Nu a trebuit să mai fac nimic pentru că ea era deja chită pe începerea unei relații în adevăratul sens al cuvântului. Dar oare ce este o relație? Se poate defini? Se poate găsi oare exponentul care să rezolve această ecuație misterioasă?

Eu văd relația ca pe o necesitate a omului de a nu rămâne singur. O minciună dulce care te face să te simți mai sigur pe tine pentru o anumită perioadă de timp. În plus, am dedus din vorbele oamenilor că relația se bazează pe comunicare, fidelitate și sinceritate. Sau mai bine zis pe comunicare sinceră și fidelă. Eu nu sunt de acord. Niciodată nu ai să poți ști ce gândește cel de lângă tine. Cel mult, poți să intuiești. Mereu va fi ceva care nu va fi spus. Deci, faza cu *sunt sincer-sinceră cu tine* e cam un mare clișeu.

Comunicarea. Comunicarea între parteneri este de obicei urmarea unei împăcări provenită dintr-o ceartă anterioară. Fiecare își exprimă nemulțumirile și se încearcă să se găsească o cale de mijloc. Un compromis. Comunicăm, comunicăm, dar mai trebuie să ne și futem. Până la urmă tot acolo se ajunge. Nu putem să trecem peste comunicare și să ne rezolvăm frustrările printr-un futai serios?

Ce mai era? A, da. Fidelitate. Partea mea favorită într-

o relație. Cum să fim fideli când noi mereu căutăm ceva mai bun? La fel cum am întâlnit persoana cu care suntem într-o relație și pe care acum o vedem ca pe un ideal, la fel putem să întâlnim și alte persoane. Noi ne schimbăm după cum bate vântul. Ne plictisim. Ne emancipăm. Ne frustrăm. Este doar o chestiune de timp. Din toată această ecuație rezultă un lucru cert. Nu există relații pe lumea asta. În schimb, există compromisuri favorizate de o anumită perioadă de timp. Trist, dar adevărat...

Revenim la Y. Mă aștepta în fața TNB-ului pe o bancă. M-a văzut. Mi-a zâmbit. Până să mai apuc să zic bună, s-a ridicat și m-a sărutat foarte finuț pe buza de jos. M-am simțit minunat.

X: Mergem la un ceai?

Voiam să respect convenția din sms. Plus că eram încă surprins de ceea ce se întâmplase.

Y: Mă... n-am chef. Hai prin Cișmigiu. Ne plimbăm. Uite, mi-am adus și aparatul.

Am luat-o de mână și am început să vorbim despre lucruri generale. Nu a mai fost nevoie să mă gândesc de trei ori înainte să spun ceva. M-am simțit complet în largul meu cu ea. Ne-am plimbat pe lângă lac. Am fost sus pe movilă. Am râs. Ne-am sărutat. Ne-am făcut poze. Ne-am îmbrățișat. Ne-am mai tachinat puțin și, după, ea a plecat în Titan, iar eu în Crângași.

Stăm foarte departe unul de altul, dar nu mă mir. Eu am un ghinion fantastic cu geografia. Nicio fostă nu stătea mai aproape de 10 km de mine. Ba chiar una dintre ele stătea în Ploiești și făcea naveta de două-trei ori pe săptămână ca să ne vedem. Ce pierdere de timp a fost și relația aia...

4. I-am zis primul te iubesc

Y: 21 de ani. 1.65 m. Mică și futabilă. Brunetă. Ochi câprui (fură inima oricui).

Studentă la Facultatea de Științe Politice în ultimul an. Deci, știe să mintă. Îi place să mintă. Adoră gargara inutilă și se joacă cu sentimentele oamenilor.

Singură la părinți. Ai ei sunt divorțați. O oarecare ură pentru bărbați. Dorință de a îi pedepsi. Am ales-o bine, nu?

Stă în Titan, cu maică-sa, într-un apartament de 3 camere. Situație financiară bună. Taică-su e avocat și maică-sa lucrează de dimineață până seara la bancă. Nu știu exact ce face pe acolo. Oricum, câștigă bine. Taică-su stă în afara Bucureștiului și se duce la el din două în două weekend-uri.

Nu vrea să îmi zică prea multe despre trecutul ei în materie de băieți, relații, mari iubiri etc. Știu doar că s-a futut cu patru, eu fiind norocosul număr patru.

11 luni a fost cea mai lungă relație a ei. Caracterizarea lui: *El era îndrăgostit foarte rău de mine, dar eu nu prea mai îl plăceam.* S-au despărțit pentru că l-a ținut fără sex. Cât să mai rabde și omu? El stă 11 luni după ea și nu are parte de acțiune, iar eu stau câteva ore și totul e rezolvat. Omul a investit sentimente. Timp. Bani. Energie. Ea l-a părăsit și s-a futut imediat cu altul. Probabil că s-a cuplat și el cu una vai de capul ei ca să își elibereze cele 11 luni de tensiune.

Și totuși că ceva nu e în regulă, dar nu vreau să trag încă o concluzie, că eu oricum sunt cam paranoic de fel. Eu cred că ea îl iubește, dar a ajuns la un punct mort și a vrut

probabil să vadă cum se simte și cu altul. Cred că totuși îi inspire ceva încredere. Mi-a spus toate astea după nici o săptămână. Oricum, nu prea pot să îmi permit să mă îndrăgostesc de ea. Pare cam nebună...

D-asta nici nu îi povestesc prea multe despre mine. Nu vreau să ajungă să profite. Cum au făcut și altele. Mai bine să rămân distant și misterios. Tot ce trebuie să știe despre mine e că sunt student la UNATC, tot în ultimul an, deci sunt un viitor actor. Nu sunt pe aceeași lungime de undă cu ai mei, dar ne înțelegem ok. Sunt destul de înalt și am niște ochi albaștri superbi. Îmi place și mie să mint, să mă joc cu oamenii și să manipulez. Am avut mereu tipe care m-au plăcut și m-au iubit. Niciodată nu sunt singur. Și am bani, nu foarte mulți, dar destui cât să trăiesc pe picior mare.

Poate vă întrebați de ce m-am apucat să vă spun toate astea. Ei bine, eu mi-aș dori să luați aceste vorbe ca pe o lecție pe care eu nu am avut șansa să o primesc la timpul potrivit. Dacă cineva învață din această experiență, atunci pot spune că am învins împreună. Mă simt dator față de cineva, nici măcar nu știu față de cine, dar într-adevăr, mă simt dator să spun această poveste. Mai ales acum când în sfârșit s-au liniștit apele. Poate o să ziceți:

Hai, frate, du-te de aici, nu avem noi chef de prostiile tale. Oamenii se despart tot timpul. Te-a lăsat, te-a înșelat, și-a bătut joc de tine etc. Ai fost naiv. Te-ai îndrăgostit de ea până la urmă. Mare chestie, d-aia nu mai plouă. Revino-ți. Sunt destule alte fete pe lumea asta.

Și atunci eu vin și vă spun că da, aveți dreptate. Relația noastră s-a consumat. Probabil că nici nu ne vom mai vedea vreodată. Probabil că m-am frământat mai mult decât ar fi